

Nummer :
Rep. : 2006/

Zitting van :
14 juni 2006

Eindarrest

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, 3e KAMER, recht doende in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest gewezen :

In.zake : 2005/EV/83

- 1. **[REDACTED]** H. **[REDACTED]**, geboren te **[REDACTED]**, burgerhouthout op **[REDACTED]** 1976, wonende te **[REDACTED]**
- 2. **[REDACTED]**, A. **[REDACTED]**, geboren te **[REDACTED]** (Marokko) op **[REDACTED]** 1979, wonende te **[REDACTED]** Burgerhouthout, **[REDACTED]**

A P P E L L A N T E N

tegen een vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen dd. 18 november 2005;

in persoon, bijgestaan door Meester E. Piron, advocaat te 2100 Deurne, Dascottelei 66;

****

1. voorgaanda

Uit de stukken blijkt dat de heer E. **[REDACTED]** geboren is te Burgerhout op **[REDACTED]** 1976 en de Belgische nationaliteit heeft en dat mevrouw B. **[REDACTED]** geboren is te **[REDACTED]** (Marokko) op **[REDACTED]** 1979 en de Marokkaanse nationaliteit heeft. Mevrouw is in september 2003 met een toeristenvisum op familiebezoek gekomen in België en is blijkbaar na het verstrijken ervan illegaal in het land gebleven.

Mevrouw wenste eerst in Ronse een huwelijk af te sluiten met de halfbroer van mijnheer, doch de voltrekking van dat huwelijk werd door de ambtenaar van de burgerlijke stand aldaar geweigerd, omdat aan de echtheid van het huwelijk werd getwijfeld. Deze weigering werd betekend op 21 november 2003. Tegen deze beslissing werd, naar zeggen van mevrouw, geen rechtsmiddel aangewend.

In augustus 2004 deden huidige partijen een aanvraag tot huwelijksvoltrekking, waarop een onderzoek volgde door de Procureur des Konings. Mede op basis van diens negatief advies, werd de huwelijksaanvraag door de ambtenaar van de burgerlijke stand geweigerd op 29 oktober 2004. Bij toepassing van art. 167, 6de lid B.W. werd de zaak op verzoek van partijen ingeleid bij de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, waar ze blijkbaar nog steeds hangende is.

Op **[REDACTED]** 2004, dus hangende deze procedure, zijn partijen gehuwd in Tanger (Marokko).

Zij hebben de overschrijving gevraagd van deze huwelijksakte in de registers van de burgerlijke stand te Antwerpen, district Burgerhout. De ambtenaar van de burgerlijke stand heeft deze overschrijving geweigerd bij beslissing dd. 13 april 2005.

Bij vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dd. 18/11/2005 werd de vordering van de betrouwen, ertoe strekkende de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand teniet te doen en deze op te dragen om het huwelijk alsnog over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand, als ongegrond afgewezen.

Mev. Antwerpen - 14 6 2006

Ed

2. vorderingen in beroep

Betrokkenen tekenden tegen dit vonnis hoger beroep aan bij verzoekschrift neergelegd op 21/12/2005 en zij vorderen de hervorming van het bestreden vonnis en toekenning van hun oorspronkelijke vordering.

3. ontvankelijkheid

Het bestreden vonnis werd aan betrokkenen ter kennis gebracht bij gerechtsbrief op 22/11/2005.

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en termijn en derhalve ontvankelijk, waarover geen betwisting.

4. beoordeling

1. Ingevolge art. 27 §1 W.I.P.R. wordt een buitenlandse authentieke akte (waaronder een buitenlandse akte van de burgerlijke stand) in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet gedaan worden op enige procedure, indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.

Volgens art. 18 W.I.P.R., dat betrekking heeft op de wetsontduiking, wordt voor de bepaling van het toepasselijk recht in een aangelegenheid waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken (zoals alle aangelegenheden betreffende het personeel statuut), geen rekening gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door deze wet aangewezen recht.

Art. 21 W.I.P.R., dat betrekking heeft op de exceptie van openbare orde, bepaalt dat de toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen buitenlands recht geweigerd wordt zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Daar aan wordt toegevoegd dat bij de beoordeling van deze onverenigbaarheid inzonderheid rekening wordt gehouden met de mate waarin het geval met de Belgische rechtsorde is verbonden en met de ernst van de gevolgen die de toepassing van dat buitenlands recht zou meebrengen.

2.1

Uit de opeenvolging van de bovengenoemde vastgestelde feiten kan afgeleid worden dat partijen in Marokko zijn gaan huwen, met de enkele bedoeling te ontsnappen aan de Belgische wetgeving, krachtens dewelke de huwelijksvoltrekking werd geweigerd wegens voorgenomen schijnhuwelijk.

Partijen verwijzen in dit verband levergeefs naar hun banden met Marokko. Mevrouw heeft weliswaar de Marokkaanse nationaliteit en is aldaar opgegroeid en mijnheer heeft blijkaar de dubbele nationaliteit en behoort tot een familie van Marokkaanse afkomst, maar hij wordt in het Belgische rechtsverkeer alleszins als Belg beschouwd en beide partijen verblijven in België en hebben blijkaar de intentie om zich hier te vestigen. Zo hebben partijen zich in eerste instantie gericht naar de rechtsorde van deze plaats en hebben zij zich slechts wanneer hun wens alhier, om wettelijke redenen, niet (meteen) kon vervuld worden, gewend tot de Marokkaanse rechtsorde. Zulks impliceert dat zij zelf de banden met Marokko niet sterk genoege vonden om zich aldaar in eerste instantie toe te wenden.

De wetsontduiking is dan ook bewezen.

2.2

In de huidige stand van zaken (de procedure is op dit punt blijkaar niet uitgeput) wordt in België het tussen partijen voorgenomen huwelijk beschouwd als een schijnhuwelijk, zodat het thans in Marokko gesloten huwelijk eveneens kennelijk in strijd is met de Belgische openbare orde. Dit is des te meer het geval nu partijen het buitenlands huwelijk in de Belgische rechtsorde willen aanwenden, onder meer om alhier verblijfsrechten te bekomen voor mevrouw.

3.

Op basis van art. 18, 21 en 27 §1 W.I.P.R. wijgerde de ambtenaar van de burgerlijke stand, daarin gevolgd door de eerste rechter, dan ook terecht de overschrijving van het in Marokko gesloten huwelijk in de registers van de burgerlijke stand in België.

4. De argumenten van partijen betreffende hun langdurige samenwoning en de geboorte van een gemeenschappelijk kind, hebben betrekking op hun eventuele intentie om een gebonden levensgemeenschap op te richten. Deze argumenten zijn in deze procedure naast de kwestie, nu het al dan niet geveinsd karakter van het voortgenomen of het gesloten huwelijk hier als dusdanig niet ter sprake komt.

OM DIE REDEKENEN:

HET HOF, na beraad,

Recht sprekend na behandeling in raadkamer;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Gehoord Advocaat-generaal L. VAN LERBERGHE in zijn advies dat omwille van de omstandigheden der zaak mondeling ter terechtzitting werd gegeven en waarop partijen hebben kunnen repliceren;

Ontvangt het hoger beroep, doch verklaart het ongegrond.

Bevestigt dienvolgens het bestreden vonnis.

Verwijst appellanten in de kosten van de procedure in hoger beroep.

Aldus gedaan en uitgesproken in raadkamer van de 3^e kamer op :

VEERTIEN JUNI TWEEDUIZENDENZES

waar aanwezig waren :

J.M. WETSELS

B. LUYTEN

D. VAN OVERLOOP

L. VAN LERBERGHE

N. VAN DE VIJVER

Voorzitter

Raadshoer

Raadshoer

Advocaat-generaal

Griffier

N. VAN DE VIJVER

D. VAN OVERLOOP

B. LUYTEN

J.M. WETSELS